Mizah

OY PEŞİNDE:

GÖKTE MELEK YERDE HER CAN AĞLAR,

YA OY OY CANIM

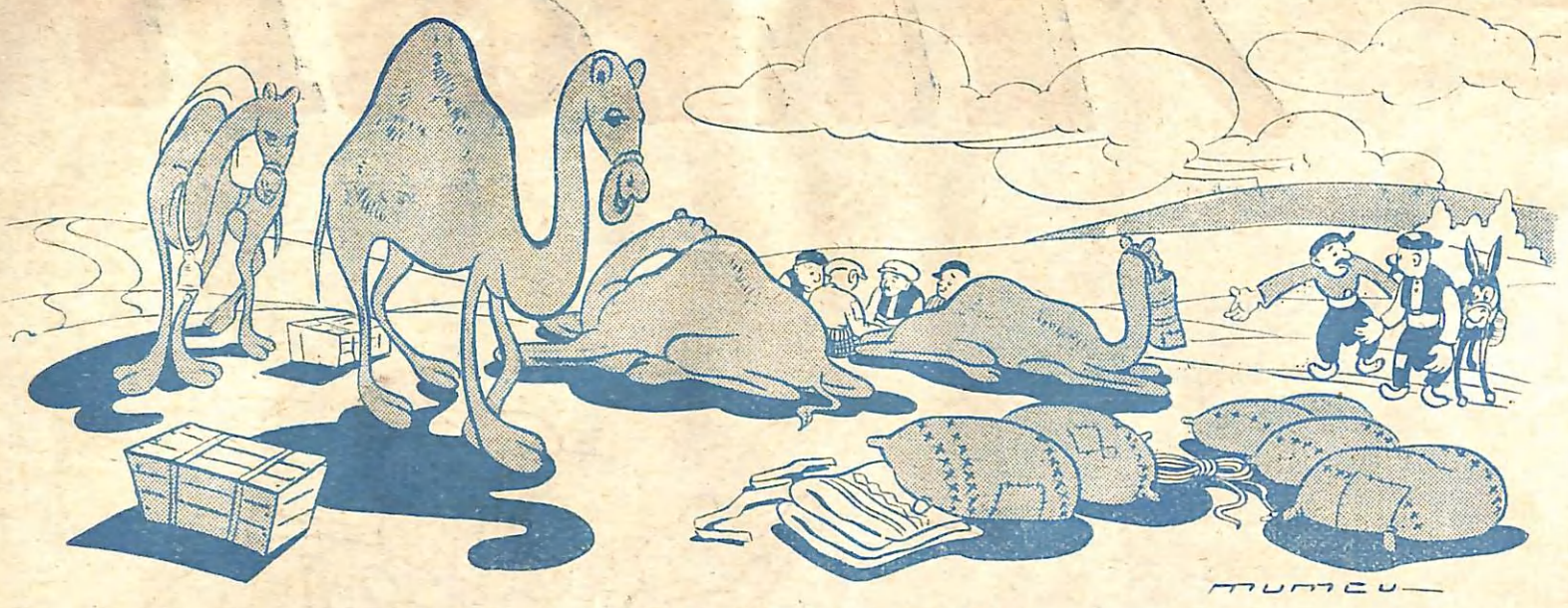

— *Develer de partili galiba, doğru tarafları yok!*

ANLAYANA

BİLMECE

Aşağıdaki lâfları, İstanbul radyosunun bir spor yayınından aynen not ettim. Herhalde Türkçe olacak. Ama, anlıyan hayır sahibi varsa, bize tercümesini insaniyet namına gönderiversin!

— «Naci ortaya doldurdu (!), Hüseyin kafa koydu, tacı tazeledi. Turgay degajını yaptı. Üzerine kimse çıkmadığından on sekizi rahatça buldu (!) Topu uzattı... Ethem yumruk çıkardı (!) Üst üste iki plonjon ankesmanla yorulduğundan Hüseyini dolduramıyor. Top Fahrettine girdi, lâkin hâkim olamadı. Demarke olan Şükrüye... (Hariçten bir ses) Haydi tekerlek!...»

MESUT PEDER

Şaka değil, adamcağızın 36 adet çocuğu varmış. Yaşı da yetmiş bir. Yedinci karısından üçüz çocukları olmuş. Biri ölmüş, kalanlara Allah ömür versin...

Vallahi masal anlatmıyorum. Hâdise tabiî Amerikada cereyan ediyor. Yetmiş bir yaşındaki mesut peder, şimdi ikizlerini büyütmekle meşgul... Tevekkeli gece yarıları güneş doğmağa, başka yıldızlardan uçan daire şeklinde insanlar dünyaya yayılmağa başlamadı! Gel de kıyametin başladığına hak verme bakalım!

Mademki olmıyacak şeyler oluyor, ne diye C.H.P. nin seçimi kaybedeceğine inanmıyalım?

HAZIRLIKLAR BAŞLAMIŞ!

Tebliğler birbirini kovalıyor. Anlıyoruz ki, seçim hazırlıkları başlamış. Bir türlü nihayetlenemiyeceğine şüphe olmayan bu hazırlıkların mahiyetini gizlice bize bildirdiler. Kütük tâbir olunan dayanıklı sopalar hazırlanıyormuş. Seçmenlerden de herhalde şöyle malûmat istenecektir:

Yaşı
Kilosu
Sporla uğraşıp uğraşmadığı
Meşgulse hangi sporla uğraştığı
Dayanıklı olup olmadığı
Taban derilerinin kalınlığı
Dilekçe yazmasını bilip bilmediği.

İlh...

SİVRİSİNEK

— Ellerim için daha iyi bir meşguliyet bulamaz mıydın sevgilim?!

— Anne, zayıflamak için tenis hocasının tavsiyelerini tut diye sen tenbih etmemiş miydin?!

— Kadınları cezbedecek seksapelim var.
— Çıkar cüzdanını da göreyim!

— Teselli bul hemşire, hiç olmazsa geceleri nerede yattığından eminsin!

Cilt: 8, Sayı: 191 FİYATI 25 KURUŞ 3 Mart 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

BAŞKÖŞEDEN

Haydi hayırlısı

BEKTAŞİ babasını camide rakı içerken yakalamışlar:

— Be adam, demişler, camide rakı içilir mi?

Baba efendi:

—Ben de biliyorum, içilmez, içilse de zevki olmaz ama, neylersin, yersizlik! demiş.

D. P. İstanbul kongresi de, besbelli yersizlikten, Kristal gazinosunda yapılıyor. Demokrasimizin asrî havarileri, istikbali biraz daha pembe görmek için bundan daha pratik yol bulamazlardı. Netice umdukları gibi çıkar da seçimleri de kazanırlarsa kendini göklerde sayan C.H.P. ile cennete gideceğine inanan M.P. ne bektaşi canlarından birinin cevabını verirler:

Bir Mevlevî, bir hoca, bir Bektaşî iftara çağırılmışlar. O kadar doymuşlar ki baklavanın bir miktarı kalmış. «Bunu da yarın yeriz» diye yatmışlar. Gece Bektaşi baklavayı temizlemiş. Mevlevinin sikkesini çıkarmış, hocanın sarığını bozmuş. Uyandıklarında:

— Ne rüya gördünüz? diye sormuş. Mevlevî:

— Göklere uçtum! demiş. Hoca:

— Cennete göçtüm! demiş. Bektaşi:

— Fakir de birinizi gökte, birinizi cennette görünce kalmasın diye baklavayı göçürdüm erenler!

Cevabını vermiş. Haydi hayırlısı!

MİZAHÇI

Hay var vara, var vara,
Ateş düştü şalvara!

Kıyamet ne zaman kopacak?

Gazeteler yazdılar. Suriyeli bir kâhin, 6 nisanda kıyametin kopacağını haber vermiş. Fakat biz buna inanmadık ve meseleyi ilgililerden tahkik ettik. Şifahî, yazılı, telefonlu, telgraflı, türlü cevaplar aldık, neşrediyoruz:

Söylenen tarihlere inanmamalı. Çünkü biz, seçim tarihini henüz kesin olarak tesbit etmedik. Böyle şeylere inanmam. Fakat bana sorarsanız D. P. seçimi kazandığı takdirde kıyamet kopabilir.

C.H.P. Genel Başkan Vekili Hilmi Uran

★

Kıyamet semavî bir müessirle değil, siyasî bir sebeple kopacaktır. Maamafih, ben rasathane müdürü iken bütün tahminlerim ters çıkardı. İnşallah yine öyle olur da siyasî sebeplerle değil, semavî müessirlerle kıyamet kopar. Bu takdirde tarihini bilemem.

Fatin Gökmen

★

Cevdet Kerim Kabadayı aday göstürtüldü mü kıyamet kopar, ha...

Hasso ve Memo

★

Millî Eğritim Bakanlığı gelecek ay biz öğretmenlere bir üst kadrodan maaş verecek diyorlar. Doğruysa, bundan kuvvetli kıyamet alâmeti olmaz.

Bir öğretmen

★

Kıyamet ne zaman mı kopacak? Tabiî ben evlendiğim gün!

Müzmin bekâr Şevket Mocan

★

Kopamadı gitti
Kopasıca kıyamet!
6 nisandaymış meğer.
Neden acaba değil
1 Nisanda bu puvason davril
Hayret!

Orhan Veli Kanık
(Yaprak dergisinden)

★

Bu iş zaten zihnimi meşgul etmektedir. Polis müdürü arkadaşımla bu işin üzerindeyiz. Falcılık, üfürükçülük kanunla yasaktır. Kimse kıyamet kopacağının tarihini söyliyemez. Söyleyenler sarhoş demektir. Sarhoşlara yaptığım muameleyi yaparım. Emir verdim. Takip ediyoruz. Herhalde üzerinde çalıştığımız işleri tamamlamadan kıyamet kopmasına müsaade edemem.

Mütevazı Valiniz:
Fahrettin Kerim Gökay

Apartmalarla kapatmalar çoğaldığı zaman kopacak evlâdım!

Habibe Molla

★

Kıyamet mi? Benim istediğim, ağzımı açtığım zaman kopar!

General Sadık Aldoğan

★

6 Nisanda ise doğrudur. Baharlık bir manto istedim kocamdan. Nisan maaşından parasını vermezse işte o zaman kıyamet kopar!

İsmi lâzım olmayan bir hamfendi

ÇOCUKTAN AL HABERİ!

Çocuk babasının yanına geldi. Kucağına yaslanarak:

— Baba, dedi. Gözlerini yumsana!

Babası hayretle sordu:

— Neden, yavrum?

— Annem öyle dedi de... «Baban gözlerini yumunca dünya-

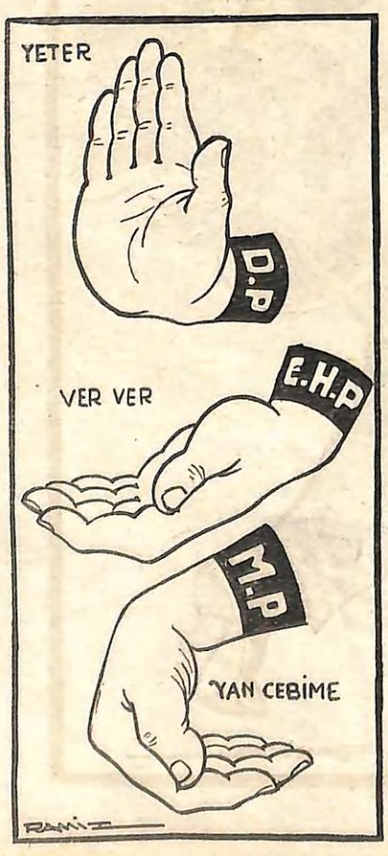

Görünmeyen Adam anlatıyor:

Okyanus Film Şirketi

Beyoğlunun dar sokaklarından birinde, böyle bir levha. İçeri giriyorum .Daracık bir koridor üzerine iki oda. Birinde yerden tavana kadar eski film artıkları. Yanlış kapı açmışım. Öbüründe bir masa, masa başında da gençten biri.

— Bendeniz Görünmiyen Adam.

— Buyurun efendim. Ben de Okyanus film şirketi meclisi idare reisi Fahri Kurdoğlu.

— Bir yerli film çevrilişi hakkında röportaj yapacaktım da..

— Hay hay.. Buyurun göstereyim. Esasen yeni bir filme hazırlanıyoruz.

— Ya... Adı ne?

— Sevda.

— Reşat Nurinin mi?

— Evet ama, senaryosunu bendeniz yazdım. Tabiî afişlerde üstadı da unutmıyacağız.. ,

— Peki ama, hakkı telif size ağır gelmez mi?

— Verirsek gelir ama, biz vermeyiz.

— Ya hak iddia ederse?

—Edemez ki... Eserin onun Sevda'siyle en ufak bir alâkasını bile bırakmayız.

— Fena fikir değil doğrusu. Eskiden maliye uzmanı mıydınız?

— Hayır. Sadece tahsildardım.

— Acaba rejisörünüzle nasıl tanışabilirim?

— Rejisör benim.

— Öyleyse dekoratör, montör, kameratör, direktör ve prodüktörleri göreyim...

Kurdoğlu güldü:

— Onların hepsi, hattâ bütün şirket bendenizim!

— Bu kadar masraf...

— Ha.. Bakın biz hiç masraf etmeyiz.

— Filmi nasıl çekersiniz?

Bitişik odaya geçtik:

— İşte şu kırpıntı filmlerin hepsi bize lâzım olan şeylerdir. Adaletin bir dans sahnesini mi istiyorsunuz? Burada.. Sadi Işılayın kemanını, Safiyenin şarkılarını mı dinlemek istiyorsunuz? Bu kordelâlarda hepsi var. Biz, icap ettikçe bunları uç uca ekler, filmi meydana getiririz.

— Ya artistler?

Tekrar büroya döndük. Bana bir gazete parçası gösterdi:

İlân

Bir film işinde baş rolü yapmak ve ayni zamanda hissedar olmak istiyen kabiliyetli bir delikanlı aranıyor. Taliplerin Okyanus film şirketine müracaatları. Adres...

— Anladım. Bütün masraf tabiî bu yeni hissedara ait...

— Tabiî. Namzetler içinde paralıca şairleri daima tercih ederiz.

— Neden?

— Gazeteciler arasında tanıdıkları çoktur. Bedava reklâm olur.

Sonra bana bir afiş taslağı gösterdi:

«Kalpleri titreten, gözlere yaş perdesi çeken acıklı, büyük Türk filmi:

SEVDA

Üstad romancımız Reşat Nuri Güntekinin meşhur eserinden. Senaryo Kurdoğlu. Reji: Fahri K. O. Dekorlar: F. Kurd. Şarkılar: Safiye Aylâ, Müzeyyen Senar. Çalanlar: Sadi Işılay ve arkadaşları. Baş rolde genç neslin en kuvvetli şairi Burhan Yok-Henize Yeşa Prodüksiyon: Okyanus Film»

— Peki, dedim, bütün bu patırtıda size hiçbir şey düşmüyor galiba...

Meclisi idare (!) reisi güldü:

— Bize de biraz kâr düşüyor, o kadar! dedi .

Görünmiyen Adam

— *Herif, İstanbulda tükân açmağa gedecek galiba, kazık atmağa idman ediyor!*

— *Bir de «köylere uğramazlar» derler. Nasıl uğrayalım? Ne yol var, ne otel var, ne kokteyl partileri var!*

BU SEÇİMDE DEMOKRATLAR MECLİSTE FAZLA YER ALACAK..

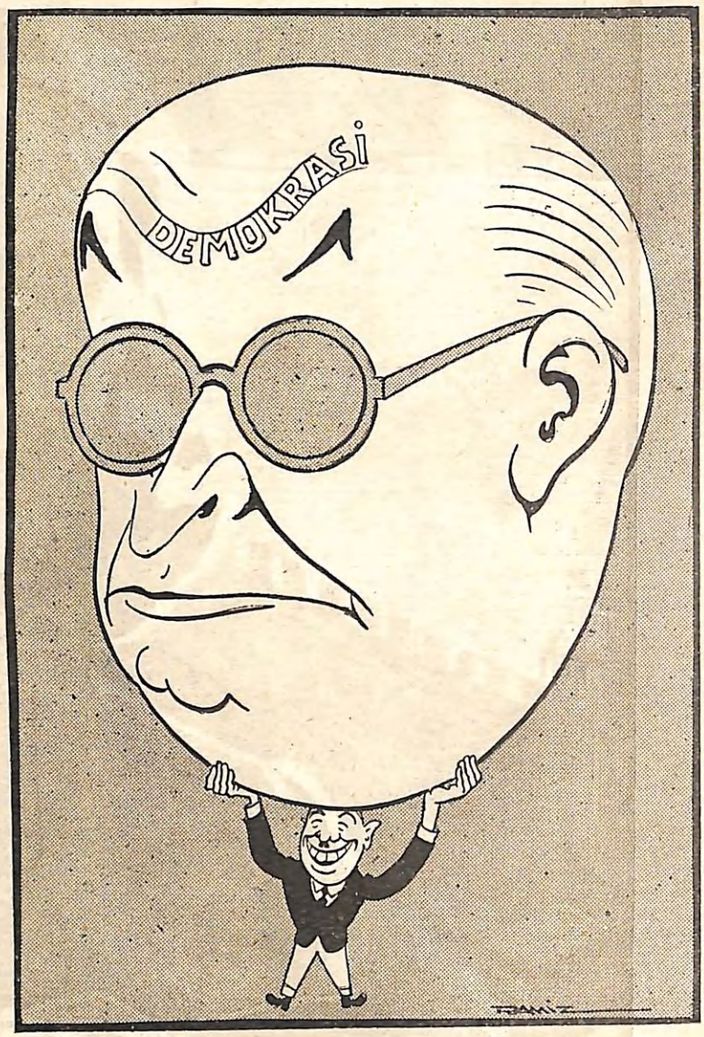

Sen ki gelirsin meclise hiç yer mi bulunmaz. Baş üzere yerin var!

— *Fatih İstanbulu sarmak için bir kol da burada bulundurmuş..*
— *Ay, sen de kendini Fatih mi zannettin?!*

★ **Orhan Tombay, Çaycuma:**
Dişlerim tamamen çürüdü. Acaba hangi dişçiye söktürsem?

Akıl Hocası :
Dişçiye hacet yok. Oy vermeğe git, kâfi!

★

★ **Sevda Üstel, Gediz:**
İlçemizde dokuz kahve, iki meyhane var; fakat hâlâ bir sinema yok. Biz kadınlar neyle eğlenelim?

Akıl Hocası :
Meyhane varmış ya işte, sarhoşların haline bakın, eğlenin!

★

★ **Sevim Karakoyun, Şetvan:**
Sevgili Akıl Hocası;
Eğer sahiden bıyıklarınız resimdeki gibi ise, anamı babamı kandırıp sana kaçacağım, haberin olsun!

Akıl Hocası :
İyi, ama ben nereye kaçacağım?

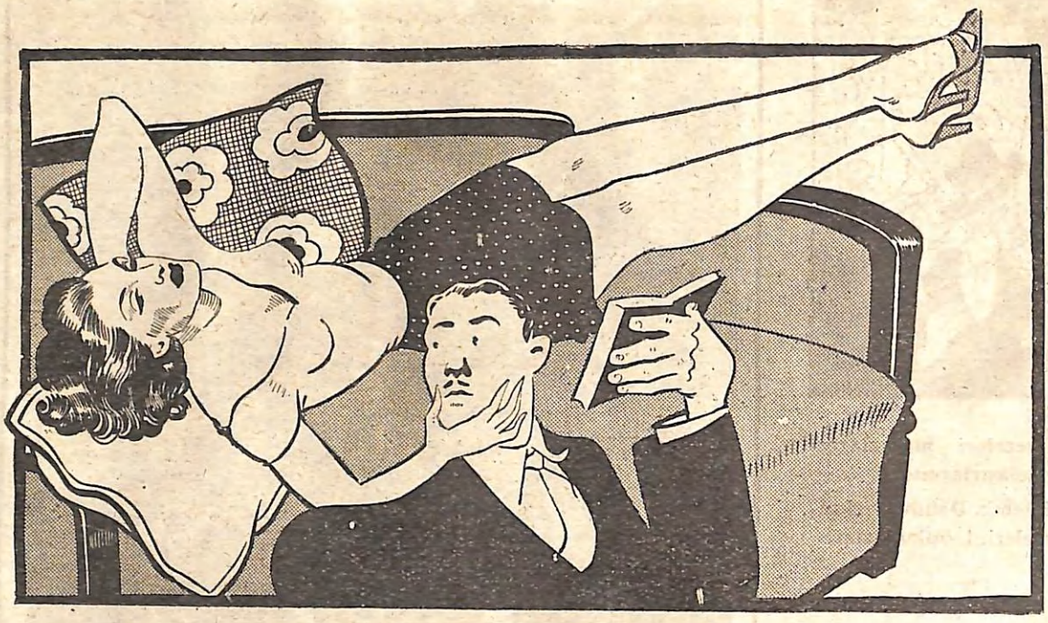

— Seni kıyamete kadar seveceğim kocacığım..
— Ay o kadar az mı?!

EŞSİZ HALK SANATKÂRI

Dümbüllü İsmail jübilesi
6 Mart Pazartesi akşamı
Şehir Dram Tiyatrosunda
Saat 20.30 da.
Ayrıca: **Muammer Karaca,**
Ses Tiyatroları

V E

Şehir Tiyatrosu artistleri
ile ses ve saz sanatkârları.
Kahkaha tufanı içinde geçecek bir geceye hazırlanınız!

— Garı yahında gıyamet gopacakmış, dünyanın altı üstüne gelecekmiş..

Tek keramet

Fütûr içinde Huzur

Ne sivri lâz bıçağı, ne ince Bursa malı;
Tıkıyorlar deliğe bulunca bir kamalı.

Sarhoşların hâlini sorma, içler acısı;
Onlar da yanıyorlar, kibrit gibi şamalı.

Şehirde sükûnet var; başına kazâ gelmez
Oturursan evinde, terlikli, pijamalı!

Büdce midir, bilemem, kırpıntı bohçası mı?
Fakir gömleği gibi kırk yerinden yamalı.

Ne tiyatro, ne roman, ne mûsikî, ne resim;
Büdcenin karşısına geçip de ağlamalı!

Orak-çekiç tarihe mal olacak mı dersin?
Vaktiyle Hitlerin de haçı vardı gamalı.

Siste bizim vapurlar bulamazken limanı
Pupa yelken giriyor Norveçli, Panamalı.

Beş yaşında bestekâr, altı yaşında ressâm;
Bir ziyâfet çekelim fosfatinli, mamalı.

Siyasî oyunlardan usanç geldi Ozana;
Arar bir kahvehâne, dominolu, damalı.

DELİ OZAN

— Ölüler geceleri mezarlarınkalkıp dolaşırlarmış...

— Zannetmem!.. Döndükleri zaman yerlerini bulamazlar...

Bir yolcu — Biri kalkar da yerine otururum diye ayakta beklemekten dizlerime kara su indi birader..

Bir mebus namzedi — O da birşey mi yahu? Ben tam dört yıldır bekliyorum!

— Hadi oradan, odun herif!

— Teveccühünüz, bayım!

— Ne ağlıyorsun oğlum?

— Sey... Satacağım gazetelerin

Nadir kardeşime

— Üçüncü Ölüm Yılında —

Gözlerinde pırıl pırıl yanan zekâ ateşi, o meçhul âlemlerden yine dünyanın bozuk düzen gidişine alayla bakıyor mu Cemal Nadir? Senin sanatın, bizi olanca benliğimizle teşhir eden, ama asla batmayan tertemiz çizgilerin her gün hayata bir kere daha doğarak dilden dile, gönülden gönüle efsaneleşiyor. Kocaman gözlüklerinin arkasından, farkında değilmiş gibi görünerek hayatı en hurda teferruatına kadar tesbit eden tatlı bakışların içimizi aydınlatmakta devam ediyor. Babıâli, yine o bildiğin Babıâli! Bazı çehreler değişik. Ama her yerde senin görmeğe ve göstermeğe alıştığın yerlilik damgası hiç değişmeden duruyor. Gülünecek her hareket, aksayan her şey bize seni hatırlatmakta berdevam. Kusurlarımızla, meziyetlerimizle bizi, bu cemiyeti sanki sen yoğurmuşsun! Anılmak için yıldönümü beklenmiyen tek hakiki üstad sensin galiba. Her an köşeyi dönecekmişsin, aramıza kırışıverecekmişsin gibi! İşte böyle kardeşim. Seninle hep doluyuz...

RAMİZ

— Allaha şükür tehlikesiz bir yerdeyim!

— Fakir akraban var mı?

— Var ama, hiçbirini tanımam!

— Zengin akraban?

— Var, var ama onlar da beni tanımazlar...

ŞEKERLEME!..

— Anne, ağzına sürdüğün o kırmızı şey karın doyurur mu?

— Hayır çocuğum, doyurmaz,

Çömezin Röportajları : 191

C. H. P. Seçimlerde ne yapmalı ?

Çizen : RAMİZ

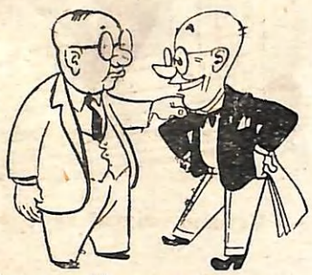

Çömez — Ne yapmalı?
Belediyeci — Beyaz ekmek çıkarıp halkın gözünü doyurmalı!

Çömez — Sence ne yapmalı?
Esnaf — Fiatları arttırıp sonra tenzilât yaparak övünmeli!

Çömez — Ne yapmalı?
Köylü — Seçim tahsisatını har vurup harman savurmak için bize vermeli!

Çömez — Sizce ne yapmalı?
Bayan — Bol bol boya bulundurup göz boyamalı!

Çömez — Sence ne yapmalı?
Şoför — Sandık başlarına çığırtkan koyup dolmuş yapmalı!

Çömez — Ne yapmalı?
Lâedri — Ne kadar tanınmamış adam varsa aday göstermeli!

Çömez — Ne yapmalı yavrum?
Öğrenci — Bir hafta mektepleri tatil edip çocuklara seçim oyunu öğretmeli!

Çömez — Sizce ne yapmalı?
Memur — Sandık başına geleceklere harcirah vermeli!

Çömez — Ne yapmalı?
Emekli — Sandık başına gelip yorulanlara birer sandalye ikram etmeli!

Çömez — Ne yapmalı?
Partili — Avrupada bulunan Zati Sunguru çağırıp angaje etmeli!

Çömez — Sence ne yapmalı?
Halk — Bütün adaylarının boynuna şirinlik muskası takmalı!

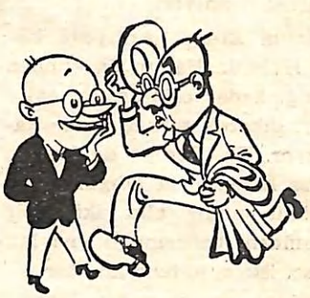

Çömez — Sizce ne yapmalı?
Aday — O ne yapacağını bilir. Ben kazanmazsam ne yapayım? Sen onu söyle!

İstanbul hanımları, aralarında en şık ve zarif üç hanımı seçiyorlar! — İnönü stadyomunun numaralı tribününde olup bitenlerin dedikodusu! — Eşref Şefik padişahları mat eden pehlivanları anlatıyor...

Bütün bunları iki gün evvel çıkan

SALON'da

Okuyunuz! Daha pek güzel yazı ve resimleriyle

SALON

Memleketin biricik salon mecmuasıdır.

PERİ

İkinci senesine ve ikinci cildine pek müstesna bir sayı neşrederek başladı. «Peri» nin bu sayısında gayet güzel, her zevki tatmin edecek resimler, harikulâde meraklı ve yerli röportajlar, yerli artistlerin fotoğrafları ve eğlenceli yazılar bulunuyor.

«PERİ» Yİ OKUYUNUZ !

Hikâye

Çapkın

Yazan:
Vir Gül

Seniye annesinin de ,babasının da biricik kızıydı. Doğduğu gündenberi üzerine titrediler. Kâfir güzeldi de. Mektepte birinci değildi ama, mahalledeki kızlar arasında «dostu» olanların birincisiydi. Yaşı ilerledikçe başardığı işler, pişirdiği aşlar da ilerledi.

Fakat annesinin, babasının bunlardan haberi yoktu.

— «Nasıl olur?» demeyin.

Basbayağı olur, çünkü kızlarını pek seviyorlar, üzerine toz kondurmuyorlardı... Leke kondurmak ne gezer!

Seniye ortamektebi zar-zor bitirdi.

— «Daha fazla okuyup da Amerikadaki artistlere mektup mu yazacak!» dediler, mektepten aldılar.

Fakat, zaman kötü. İki elin şakırtısı çıkmıyor.

Halim Efendi ,Adliyede kâtip; Hürmüz Hanım da elinden geldiği kadar eşin-dostun entarisini dikerek birkaç kuruş kazanıyor. Eh, Seniye de bir iki kuruş kazansa da allığını, düzgününü kendisi alsa, ikide bir anasından, babasından naylon parası istemese fena mı olur!

Bakın ,sarı evin kızı Melike üç ay daktilo dersi almış. Şimdi bankada para kırıyormuş.

Bunun üzerine Seniye: «Ben de daktilo olacağım» diye tuttururunca ne anası «olmaz!» dedi, ne babası ve...

... Seniye daktilo oldu.

Kızın talihi yavermiş. «Diploma» sini eline aldığının haftasında şıp diye iş buldu.

Ama bankada değil de yazıhanedeymiş. Ne çıkar!

Görünüşe göre iyi bir yerdi.

Seniye her akşam annesine, babasına çalıştığı yer hakkında malûmat veriyor, olup bitenleri anlatıyordu.

— «Hele bir kız var, anne,» diyordu. «Öyle şımarık bir şey ki! Patronun verdiği yazıların hiçbirini yazmıyor, vaktini dalgayla geçiriyor.»

Annesi kaşlarını çatarak sordu:

— «Ne iş yapıyor o kız orada?»

— «O da daktilo. Benden evvel girmiş. Elinden iş çıkmadığı için yardımcı beni almışlar. Ama şimdi bütün iş bende.»

Bu sefer babası kaşlarını çattı:

— «Peki ,neye tutuyorlar o mendeburu?»

Seniye bu suali bekliyormuş gibi bir kahkaha attı:

— «Hah, ha! Patronla arası pek iyi de ondan. Küçük odaya çekiliyorlar, fıs-kos, fıs-kos... Kıs-kıs gülüşmeler... Gırla! Çok çapkın kız doğrusu!»

* * *

Bu çapkın kızın maceraları bir türlü bitmiyordu. Seniye her akşam eve geldiğinde yeni bir haber veriyordu:

— «O çapkın kız bugün ne yaptı. Biliyor musunuz? Patrona «canım!» diye hitap etti. Patron da: «Sen de benim canımsın!» diye onun yanağını sıktı.»

— «Ya bugün ne yaptı, söylesem şaşarsınız! Patronun boynuna sarılıp yanağından öpmez mi! Hepimiz şaşırıp kaldık. Patron kıpkırmızı kesildi. Kız oralı değil! Sırıtıp duruyor!»

— «Hele bugün öyle bir şey oldu ki sormayın! Patron kızı yanına almış, mektup yazdırıyordu. İçeri kahveci girdi. Onları ne vaziyette görmüş, biliyor musunuz? A! Vallahi ayıp! Söyliyemem! Kahveci bize söyledi de parmağımız ağzımızda kaldı!»

Hülâsa çapkın kızın kırdığı cevizler bini çoktan bulmuş da aşmıştı bile.

, Nihayet Halim Bey bir gece karısını karşısına aldı:

— «Sana bir şey söyliyeyim mi, hanım?» dedi. «O çapkın kız bizim Seniyeye sui misal oluyor... Üzüm üzüme baka baka kararır diye bir lâf vardır ya, ha işte onu unutma! Korkuyorum ben, hanım! Bir gün gelecek, bizim Seniye de o kızdan öğrendiklerini yapacak!»

— «A! Maazallah!»

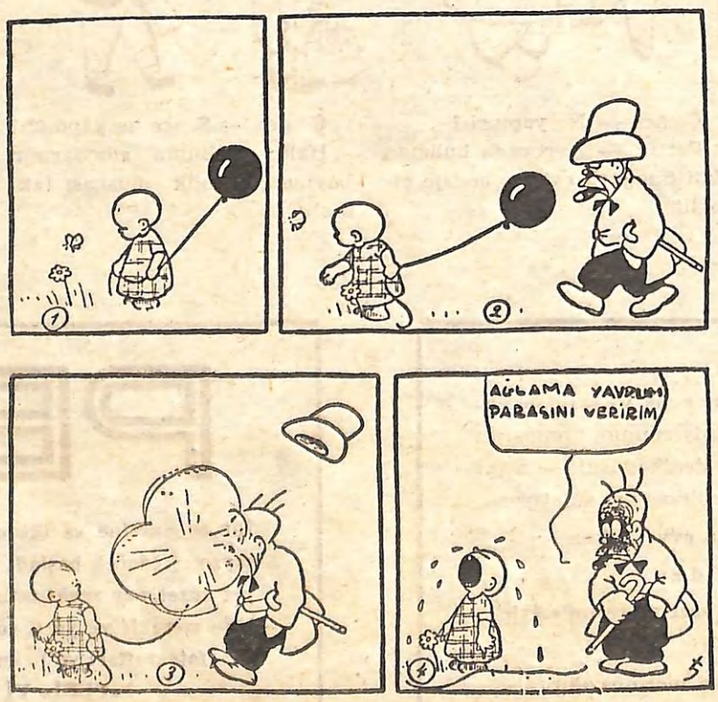

Adamson'un ceremesi!

— Karımın sütyeni işe yaradı!

— «Maazallahsa şimdiden bunun çaresine bakmak lâzım.»

— «Ne yapsaz ki?»

— «Yapılacak iş basit. Yarından tezi yok, yazıhaneye gidersin, patron mudur, kantaron mudur, ne haltsa onu bulur, hal-i keyfiyet böyle böyle diye anlatırsın ve o çapkın kız orada durdukça Seniyeyi göndermiyeceğimizi söylersin. Melek gibi evlâdımı heba edemem ben!»

Ertesi sabah Halim Bey daireye gittikten sonra, Seniye yüzünü boyarken annesi de çoraplarını yamamaya başlamıştı. Nihayet üçüncü olarak evden o da çıktı .

* * *

Patron ,başında atkı, ayağında lâstik, bu babayani kılıklı kadını evvelâ «köyden» tereyağı getirmiş bir satıcı kadına benzetti.

— «İstemez!» diyecekti.

Kadın kendini tanıttı: Sonra: «Sizden bir iricam var...» diye başladı ve hal-i keyfiyeti anlattı. Ültimatomu vermek üzereydi, patron Hürmüz Hanımın sözünü kesti:

— «Affedersiniz ama, teyze hanım, bu işte bir yanlışlık olsa gerek .Bizim bir tek daktilomuz var. O da işte şu.»

Hürmüz Hanım, patronun gösterdiği tarafa baktı:

Camlı bir bölmenin arkasında Seniye, yazı makinesinin üzerine aynasını dayamış, yanaklarının dudaklarının boyasını tazelemekle meşguldü.,

Hürmüz Hanım işi anlamıştı. Dişlerini sıkıp başını sallarken içinden: «Hınzır kız!..» diyordu. «Kendi yaptıklarını uydurma birine yamayorsun ha! Çapkın seni!»

FIKRALAR

CEZA

— Meyhaneye gittiğim zaman karım üç gün benimle konuşmaz.

— Ya? Bari, seyrek mi gidiyorsun?

— Eh, oldukça... Üç günde bir.

DEMOKRASİ

Kocası karısının sabahları geç kalkmasından şikâyetçiydi. Nihayet bir gün onun bu kusurunu yüzüne vurdu:

Kadın da kendisini müdafaa etti:

— Şimdi demokrasi var, bey! sabahleyin uyanınca içimden bir ses: «Kalk!» diyor. Başka bir ses de: «Kalkma, keyfine bak!» diyor. Bunların ikisini de dinlemek mecburiyetindeyim. Münakaşa uzuyor, uzuyor, nihayet hükmümü vermeye sıra geldiği zaman da bakıyorum saat on iki olmuş!

MÜNAKAŞA

Ferdi Öner Bakırköy Akıl Hastanesini gezerken bir deliye sordu:

— Seni buraya neden kapadılar, ahbap?

Ahbabı cevap verdi:

— «Bütün insanlar delidir» dedim. İnsanlar da: «Deli sensin,» dediler. Aramızda bir münakaşadır başladı. Nihayet münakaşayı ekseriyet kazandı.

KUVVET İLÂCI

Kocası karısına sordu:

— Demek doktor diline baktı...

— Evet.. Hemen bir kuvvet ilâcı yazdı.

— Ya? Diline kuvvet vermek için değil mi?

MUKADDER

Yeni gelin kocasına sordu:

— Benimle evlenmeden evvel piyangodan yüz bin lira kazansaydın yine bana talip olur muydun?

— Tabii, karıcığım. Maamafih, olmasaydım bile yine evlenirdik.

— Neden?

— O zaman sen bana talip olurdun çünkü.

ANTİKA

Üstat Ercüment Ekrem antika meraklısıdır. Bir gün Bedestanda dolaşırken bir çini vazo gördü. azonun ağızı kırıktı ve bir kulpu yoktu. Sordu:

— Kaça?

— Beşyüz lira.

Ercüment Ekrem evirip çevirerek bakarken elinden düştü. Bir kulpu daha kırıldı.

— Zarar yok, dedi. Nasıl olsa alacağım.

Bu sefer antikacı itiraz etti:

— Şimdi daha antika oldu. Bin liradan aşağı veremem!

BOYASI CABA

Yaşlı daktilo, sıkılarak patronun yanına girdi ve:

— Biliyorsunuz, efendim, saçlarımı sizin yanınızda ağarttım... diye söze başladı.

Patron gülümsiyerek onun sözünü kesti:

— Biliyorum, biliyorum, Hatice Hanım.. Saçlarınızı benim hesabıma boyatabilirsiniz...

DELİL

Profesör Şekip Tunç, bir arkadaşına doktor tavsiye ediyordu.

Hasta sordu:

— Peki ama, eyi bir doktor mu?

Şekip Tunç âdeta kızmıştı:

— O da sual mi! İyi bir doktor olmasaydı yirmi senedir hemen hemen herhaftâ gider miydim hiç?

YORGUNLUK

İki daktilo konuşuyorlardı:

— Çalıştığın yeri neden bıraktın?

— Yorgunluktan..

— Ya? Demek iş o kadar çoktu?

— Hayır, iş çok değildi. Benim yorgunluğum çoktu...

İTİBAR

Vapur kalkıyordu. Kaymakam Ahmet Akbil koşa koşa geldi. Tam atlamak üzereyken çımacı kolundan çekti:

— Yasak!

Ahmet Akbil itiraz etmek istedi:

— Acele işim var, bırak. Sonra, biliyor musun ben kimim? Kaymakam Ahmet Akbil'im ben.

Çımacı onu kolundan tutup geri atarak:

— Anlamam! dedi. Kaymakam değil, Çoban Mehmet olsan yine giremezsin!

HAYIR SAHİBİ

Polis yakaladığı dilenciye sordu:

— Niçin dileniyorsun?

— İnsanlara iyilik etmek için...

— ? ? ! !

— Evet: yalvarıp yakarmakla insanların merhamet hislerini harekete getiriyorum. Az iyilik mi bu?

YAZIYORUZ!

Akşam gazetelerinden biri ikinci tabı neşretmişti. 96 punto başlıkla şu haberi veriyordu: «En son dakikada çok mühim bir haber işittik. Bu son derece ehemmiyetli ve merakli haberi yarınki sayımızda okuyacaksınız.»

SÜR'AT

Profesör Ali Nihat Tarlan konferans verirken heyecana gelmiş. bahsin bir kısmını çabuk çabuk anlatmaya başlamıştı.

Bu sırada, dinleyicilerden birinin hızlı hızlı not almakta olduğunu gördü.

Üstad, konferansına devam etti. Gittikçe heyecanlanıyor, gittikçe hızlanıyordu.

Nihayet dayanamadı. Not alan adama döndü:

— Rica ederim, bu kadar hızlı yazmayın. dedi. Size yetişemiyorum.

Sayı : 191

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

Diş macunlarının en

Mizah